

Згадуючи попередників-фронтовиків

Ведучий рубрики
Микола МАНЬКО, директор Державного історико-культурного заповідника Острога

Згадуючи фронтовиків, переможців нацизму у Другій світовій війні, острозькі музейні працівники не можуть обминути свідчень про участь своїх незабутніх попередників у тих історичних подіях.

Фронтовими дорогами найбільшою за час існування людства війни пройшли і були удостоєні бойових нагород одразу чотири директори Острозького краєзнавчого музею 1950 – 1960-х рр.: **Михайло Більдін** (очолював музей 1950 – 1962 рр. **(фото 1)**), **Прокіп Соколянський** (1962 – 1964 рр. **(фото 2)**), **Олександр Швед** (1964 – 1965 рр. **(фото 3)**), **Петро Андрухов** (1965 – 1968 рр. **(фото 4)**). П. Соколянський і П. Андрухов відомі острожанам і як визначні педагоги-методисти

з історії, і як дослідники-краєзнавці, а Петро Зотович ще і як організатор наукового товариства «Спадщина» та краєзнавчих конференцій, ініціатор відродження Острозької академії і її перший почесний професор. Основною ж професією О. Шведа була журналістика, зокрема редакційна праця в Острозькій районній

газети «Зоря комунізму».

По війні якийсь час рахівником музею працював (і допомагав вести облік експонатів і бібліотечних книг) фронтовик **Михайло Рекало** – теж визначний педагог – англійський філолог. Кавалерами (серед інших нагород) ордена Червоної Зірки були **Борис Туржанський** (музейний доглядач і столяр **(фото 5)**) та **Олександр Буленок** (завгосп, музейний

доглядач). Господарською частиною музею певний час завідував і фронтовик **Станіслав Вельський**. Учасницею радянського партизанського руху на Рівненському Поліссі була довголітня музейна доглядачка **Ольга Войталевич**. Тривалий час робітником з обслуговування музею і кошегаром працював

кавалер фронтових нагород (зокрема, дуже шанованого ордена Слави) **Дмитро Тазарчев** **(фото 6)**. Серед сезонних кошегарів музею зустрічаємо імена фронтовиків **Івана Білоуса**, **Миколи Бабіна**, **Юрія Галецького**. Сини Д. Тазарчева та І. Білоуса **Віталій Дмитрович** і **Леонід Івано-**

вич (до речі, двоюрідні брати і теж вже ветерани – мирної праці) і зараз трудяться в нашому історико-культурному заповіднику. ■